

El pessebre de Solius: epíleg d'una obra

Text i fotos: Anna Jurado

Breu història d'un llegat

El germà Gilbert Galceran és monjo de la comunitat cistercenca de Solius, i amb la seva ja famosa col·lecció de diorames del pessebre ha fet que el monestir sigui freqüentment visitat, no només en les festes de Nadal, sinó que l'exposició és visitada durant tot l'any. Ens explica que "per Nadal venen més aviat famílies a portar la canalla, i la resta de l'any és gent de la tercera edat que vénen amb autobusos: estrangers i d'aquí, i últimament venen molts holandesos".

L'any 1942 el germà Gilbert Galceran entrà com a monjo al monestir de Poblet, i ja començà a fer pessebres. També va estar vuit anys a Roma, ciutat on actualment la tradició de pessebres ha arrelat molt. Més tard, va estar a Suïssa, a l'abadia de Hauterive, on hi va passar dos anys. En arribar el Nadal va demanar de fer el pessebre, i tot i que no hi havia tradició, va tenir un gran èxit. Allà hi va quedar la seva

obra i hi ha tornat tres cops per restaurar-la, perquè amb els anys havia anat quedant abandonada. El germà Gilbert explica com a anècdota que el pessebre va agradar tant a les monges de l'abadia que hi anaven a passar el rosari.

El març de 1970 Gilbert Galceran va arribar al Monestir de Solius i fins el dia d'avui cada Nadal ha realitzat un diorama

L'any 1953 uns amics li van proposar de fer una associació de pessebrisme i es creà l'Associació Italiana d'Amics del Pessebre. Això va animar molts pobles d'Itàlia a mantenir aquesta tradició pessebrista, i tots estan en contacte amb els pessebristes de Roma. Hi ha cinquanta pobles associats a la Federació Catalana de Pessebrisme i es reuneixen cada primer diumenge d'octubre,

organitzen una missa i un dinar, on hi assisteixen prop de cinc-centes persones, totes federades al Universalis Foederatio Praesepistica, que se celebra cada quatre anys, cada cop en una nació diferent. Aquesta federació ha reconegut la tasca de Gilbert Galceran atorgant-li un premi anual.

Per altra banda, existeix un llibre que recull cadascun dels diorames comentats pel seu propi autor, amb fotografies, dades tècniques i fragments bíblics que acompanyen cadascuna de les seves obres: *Els diorames del Monestir de Solius, visions actuals d'un pessebre*.

El març de 1970 Gilbert Galceran va arribar al Monestir de Solius i fins el dia d'avui cada Nadal ha realitzat un diorama fins a reunir els trenta-nou que componen la col·lecció després de trenta-dos anys de fer el pessebre amb escenes que abarquen des del festeig de Josep i Maria fins al Baptisme. L'autor explica que cada diorama té un toc que el fa bonic. El primer que va fer és el més gran, el Naixement, i no el va fer amb la intenció d'ésser visitat sinó per la comunitat. El pare abat, en sortir de la missa va proposar que, seguint el caire d'hospitalitat que caracteritza la comunitat cistercenca, el pogués visitar la gent que anava a l'església durant aquestes festes i -riu- "ja va enredar la troca".

Vint-i-cinc mil visitants a l'any

De llavors ençà i seguint la tradició dels pares, afirma que no pot passar el Nadal sense fer el pessebre, i quan s'acosten aquestes dates, la gent ja espera el resultat de la seva feina, el darrer diorama. En sortir de la missa del Gall, el dia vint-i-quatre, si fa bona nit s'inaugura la nova escena del pessebre i hi acudeix gent de tot arreu.

Actualment, el pessebre ha acabat essent una obra de catequesi. El cicle de Nadal queda fixat per mitjà

El germà Gilbert Galceran conserva els nombrosos pessebres d'arreu del món que els visitants li porten com a record.

